

הקוד הסודי

נושא ריפוי או תיקון הדי־אן־איי נמצא היום בשימוש אצל מתקשרים רבים, שקיבלו את המסר כי אפשר לחולל שינוי בקוד הגנטי שלנו ולרפא חלקים בתוכו שייתכן כי הם מפריעים לביטוי האני האמיתי של כל אחד מאיתנו

בחיי היומיום. יתרה מכך, חלקים פגומים בדי־אן־איי עלולים ליצור בתוכנו מחלות כרוניות,

תחושות רגשיות קשות בנפש ואף תחושות תסכול ודיכאון. איך מפצחים ומרפאים את הקוד

מאת: איזבלה בן אהרן

◀ הגישה בפסיכולוגיה האבולוציונית טוענת כי לכל התנהגות אנושית קיימת יש תפקיד אחד ויחיד, והוא לשפר את השרידות של הפרט. התנהגויות קיימות יישארו איתנו לאורך דורי דורות אך ורק אם הן טובות להישרדות האנושית. נשאלת השאלה מה משפיע על שינוי ההתנהגות - התורשה או הסביבה? אין ספק כי קיימת מערכת קשרים מורכבת ביניהן ולא תמיד אנו יכולים לומר בוודאות מה משפיע על שינוי של התנהגות ספציפית - הגנטיקה או שמא הסביבה שלתוכה גדל הפרט.

ג'אנק גנטי

גנטיקה היא נושא מרתק, ובמהלך עשר השנים האחרונות אף חלה התקדמות משמעותית בחקר הגנום האנושי - פיצוח

הרצף הגנטי, מה שמכונה היום "מיפוי הגנום האנושי". למעשה, מדענים פענחו את ספר ההפעלה של גוף האדם. התהליך כולו הושלם בשנת 2006 והסתכם במסקנות שהשפיעו באופן משמעותי על כל תחום הביולוגיה. אחד הגילויים המשמעותיים ביותר היה כי רק שלושה אחוזים מכלל הגנים אחראים ליצירת חלבונים בגוף האדם וכל היתר הוא מה שנקרא "Junk DNA". לאורך המחקר הארוך הזה, גילו כי ג'אנק די־אן־איי קשור בוויסות הגנים שעובדים ובבקרה עליהם. ככל שייצור החלבונים מורכב יותר, כך יש יותר ג'אנק די־אן־איי. במילים אחרות, יש מעט מאוד "פועלים בונים" בגוף שלנו, וכל היתר הם אדריכלים, פקחים ומנהלי משמרת. כל אלה משתמשים באר־אן־איי (RNA,

המולקולות המרכיבות את הסליל) כדי לשנות מסרים גנטיים, "להדליק" או "לכבות" אזורים מסוימים או לערוך מחדש היכן שיש צורך. זה מעודד ייצור של מוטציות, שינויים, בדי־אן־איי. מתהליך מורכב זה עולה כי לג'אנק די־אן־איי תפקיד חשוב במערכת הגנטית שלנו. באמצעות הבנת האופן שבו נבנה הדי־אן־איי, אנו יכולים להבין כיצד קורים שינויים. **צ'רלס דרווין** טען כי יש מוטציות אקראיות בגנים שלנו. אלו מהן שישתגלו לסביבה ישרדו, ואלו שלא ישתגלו - לא ישרדו. כל עוד ההתנהגות שלנו תורמת להישרדות שלנו היא תישאר, ואם היא לא תתרום עוד - היא תיכחד. היה זה **ז'אן־בטיסט דה לאמארק** הצרפתי, מתחרו של דרווין, שטען לפני כ־200 שנה כי השינויים הגנטיים אינם



צ'רלס דרווין טען כי יש מוטציות אקראיות בגנים שלנו; כל עוד ההתנהגות שלנו תורמת להישרדות שלנו היא תישאק, ואם היא לא תתרום עוד – היא תיכחד. לעומת זאת, ז'אן-בטיסט דה לאמארק טען כי השינויים הגנטיים אינם אקראיים, אלא מכוונים. הפרט מנסה להסתגל לסביבה ומפתח תכונות והתנהגויות שמסייעות לו לשרוד ועוברות בתורשה לדור הבא

אקראיים, אלא תוצאה מכוונת של האורגניזם. הוא אמר כי הפרט מנסה באופן אקטיבי להסתגל לסביבה ומפתח תכונות והתנהגויות שמסייעות לו לשרוד. התכונות האלה עוברות בתורשה לדור הבא, ובאופן זה הלמידה של הפרט משפיעה על הדורות שיבואו. כפי שהג'אנק דיי-אן-איי יודע בדיוק כיצד לשנות את ההרכבים המולקולריים, כך גם אנחנו - בתהליך של אבולוציה - יכולים להשפיע ולכוון את השינויים הגנטיים שלנו. את צירוף המילים "לתקן את הדי-אן-איי" שמעתי לראשונה באחד משיעורי ההיילינג שלי.

המנחה **דגנית כלב**, פסיכותרפיסטית, מטפלת בהיילינג ומורה, ביקשה מאיתנו התלמידים במהלך תרגיל של דמיון מודרך לעצום את עינינו, לקחת שלוש נשימות עמוקות ולאפשר למילה כלשהי להופיע. הבקשה הבאה שלה הייתה להכניס באמצעות המחשבה את הברות של המילה שראינו בזו אחר זו לתוך הגוף שלנו, ולדמיין אותן מסתובבות לאורכו ולרוחבו של גופנו עד שהן נטמעות בתוך סליל הדי-אן-איי שלנו. הייתה זו חוויה מהפנטת. חזרתי עליה כמה פעמים בכל בוקר במדיטציה, ואפשרתי לדי-אן-איי שלי להשתנות. חוויית הגוף-נפש שחווייתי הייתה זרימה אנרגטית, שמחה ותחושת מלאות שלא חווייתי כמוה בעבר.

שינוי תודעה

כדי להבין טוב יותר את נושא ריפוי או תיקון הדי-אן-איי נפגשתי עם **אביעד דוידוביץ'**, מרפא בתקשורה, מורה רוחני ומנחה מעגל מטפלים. "במשך זמן רב עשינו, בני האנוש, הכנה להתחלת עבודה עם הקידודים הקיימים בתוכנו. אלה מידעים הפועלים ומאוחסנים בתוכנו, שיש בתוכם יכולות על-טבעיות. הכוונה היא שאנו כבני אנוש מסוגלים לבצע נסים של ריפוי. יש לנו היכולת לברוא תודעה גבוהה יותר, שתשפיע על המציאות סביבנו".

מה נדרש מהמטופל ומה נדרש מהמטפל?
"האדם המתרפא צריך להסכים להבין את השיעור שהמחלה באה ללמד אותו. רק אחרי שיבין, יוכל לרפא את המחלה. על המטופל להשתמש בכוחות שלו כדי לבנות את חייו ולא להרוס אותם, לא להיות חולה. זהו שינוי תודעה. "לעומת זאת, תפקידו של המטפל להסביר את הדפוס, את השיעור, ואם המטופל מסכים - הוא ישחרר את המחלה וירפא את עצמו במהירות".

איך המטופל יכול להבין את השיעור שלו ולשחרר את המחלה?

"בשינוי התודעה הזה, המטופלים יוכלו להשתמש בתודעה שלהם ולהבין מהר יותר מדוע הם חולים. הריפוי מהיר. מנגד, מי שלא יבינו את השיעור יעזבו מהר יותר את הגוף שלהם, יעברו הדרכה מחדש ויחזרו מהר יותר לגלגול. הכול יהיה מהיר יותר. "אנחנו מסוגלים היום להיות בלי מחשב או טלפון חכם? הכול נהפך למהיר יותר ולמידי. כך גם הריפוי. הכול מאיץ את עצמו. פעם היו הולכים לפסיכולוג במשך תשע שנים. העידן הזה נגמר. עדיין יש אנשים שמגיעים לפסיכולוג, אבל רבים הולכים היום למטפלים אלטרנטיביים. גם הפסיכולוגיה רוצה להשתדרג ולעלות רמה ותדר".

איך ריפוי הדי-אן-איי עובד?

"אדם צריך להסכים לפני הכול לתקן את הדי-אן-איי שלו. בתהליך הזה, אנחנו פותחים פתח לנשמה הגבוהה שלנו להגיע, כמו פתיחת מכסה של סיר. אנו משתמשים בתהליך במפתח. לאחר מכן, נוצרת אצלנו מחלקה בתודעה שנפתחת כלפי הריפוי שמגיע מלמעלה. יש לכולנו כישורי-על לעשות את זה. אנחנו יכולים לקבל מידעים של ריפוי לכל מה שאנו צריכים כדי להגיע לתודעה גבוהה יותר ולריפוי מהיר יותר". דוידוביץ' מציין כי "השלב הבא הוא שלב הקבלה. אם הדי-אן-איי עבד בעשרה אחוזים, הוא מתחיל להתרחב בצורה מעגלית. קוביות של מידע חדש מתחילות

להיכנס למקום הפעיל, שמתחיל להביע יותר יכולות לתוך האדם - ריפוי, ראייה, שירה, כתיבה. "בתקופה עתיקה יותר, כולנו חיינו על היבשות אטלנטיס או למוריה והיו לנו יכולות מתקדמות מאוד. היום היכולות האלה מתחילות לחזור אלינו. בתוך הדי-אן-איי שלנו קבורים מידעים שנמצאים שם אלפי שנים והם מבקשים מאיתנו להעיר אותם, להעיר את הדי-אן-איי שלנו".

ביטוי היצירתיות

דוידוביץ' מדבר על התקופה הנוכחית, שבה אנשים רבים חולים וחווים כאבים. "זה קורה מכיוון שאנחנו סוגרים ומכוצים אזורים רבים בגוף. לרבים מאיתנו יש כאבים באזור הגב התחתון, שם ממוקמת צ'אקרת המין שאחראית על הביטוי, על היצירה ועל השפע. גם המערכת המוסדית ומערכת החינוך מדכאות את היצירתיות ופועלות באותו דפוס. יש מערכת שלמה שמדכאת את היצירתיות ואת הביטוי של הילדים שלנו. "האמצעי שלנו ליצור עולם טוב יותר הוא יצירה. עלינו לבטא את היכולות היצירתיות שלנו. זה הזמן שלנו להגיע לרמה גבוהה יותר. כאן תפקידו של הדי-אן-איי להביא הרבה ידע ויכולות".

איך המטפל יכול לחזק את עצמו

בתהליך הריפוי?

"המטפל תומך בעצמו באמצעות נשימה נכונה, ספורט, תזונה וקהילה תומכת. אני מנחה מעגל מטפלים שעוברים תהליכי העצמה ביחד. חשוב מאוד לא לעשות את זה לבד. הלבד לא בריא לנו".

איך אפשר להסביר את קיומן של

מחלות כרוניות?

"כשאדם חולה במחלה שחוזרת על עצמה, זה מכיוון שהוא מתעקש על המחלה. היא נשארת ומתקבעת וזה מסתיים במוות. זוהי הדרך שלו להעמיד את עצמו מול הקיר שיתמודד עם השיעור. הפתרון לכאן או לכאן יהיה מהיר.

אביעד דוידוביץ': "אדם צריך להסכים לתקן את הדי-אן-איי שלו. בתהליך הזה, אנחנו פותחים פתח לנשמה הגבוהה שלנו להגיע, כמו פתיחת מכסה של סיר. אנו משתמשים בתהליך במפתח. לאחר מכן, נוצרת אצלנו מחלקה בתודעה שנפתחת כלפי הריפוי שמגיע מלמעלה. כולנו יכולים לקבל מידעים של ריפוי לכל מה שאנו צריכים כדי להגיע לתודעה גבוהה יותר ולריפוי מהיר יותר"

"ואולם, חשוב מאוד להפריד בין שיעורים שבהם אדם מגיע עם מחלה לעולם וצריך ללמוד לחיות איתה כל החיים, לעומת אדם 'שקיבל' מחלה אגב החיים. על האדם שהגיע עם מחלה ללמוד לקבל את המחלה. ייתכן כי קרמיתית הוא עשה מעשים רעים בחייו הקודמים ולכן עליו לעבור את השיעור הזה בחמלה. ייתכן כי ההבנה הזאת תשחרר אותו ואז יגיע גלגול שבו הוא יהיה בריא. "כנשמה, אנחנו בוחרים בחירה ברורה מאוד כשאנו יורדים לגוף הפיזי. עלינו לקבל את הבחירה הזאת וללמוד להתמודד איתה. אני הייתי משותק והנשמה שלי בחרה את השיעור כדי שאתעורר".

איך מתחילים בריפוי?

"רבים אינם מודעים לכך שהריפוי קיים. המודעות לכך היא הצעד הראשון. היום יש יותר מודעות ואנו מבינים מהר יותר כשמשהו אצלנו חסר או משובש, ואז יכולים לקבל עזרה".

דוידוביץ' מוסיף כי "בשיטת הריפוי הגלקטית עושים תהליכי ריפוי משותפים בקבוצה של שמונה מרפאים, שם מעלים אדם להיכל ריפוי ומעבירים אותו תהליכי ריפוי בטכנולוגיה מתקדמת. מטרת הריפוי הגלקטי היא לחולל תהליכי ריפוי מהירים שהאדם מסכים אליהם הסכמה מלאה, מבלי שהוא יגיע פיזית".

תהליך ריפוי הדי־אן־איי הוא תהליך חשוב שבה לצד שינוי תודעה. על האדם להבין כי כדי לתקן את הדי־אן־איי שלו, עליו להיות ערני ולחפש את הסיבות הפנימיות לרצון שלו בשינוי. דרושות פתיחות מחשבתית והבנה כי יש סיבה לכל דבר ועל האדם להסכים עם השימוש בכלים רוחניים בתדרים גבוהים.

אלכימיה מעשית

האם אפשר באמת לשנות את הדי־אן־איי שלנו? האם יש לנו היכולת לרפא חלקים חרוכים, שרופים או נעלמים בתוכנו? האם נוכל לשחזר את מי שאנחנו - להכניס את כל חלקי הנשמה שלנו שאיבדנו במקומות אחרים או בגלגולים אחרים? מאיפה הרשות הניתנת לנו לערוך שינויים מהותיים בעצמנו, לשנות את הדפוסים שעמם הגענו לעולם או את אלה שבראנו כדי ללמוד שיעורים מסוימים, קרמתיים? האם מגיע לנו לבחור להיות אחרים,

חווית הטיפול

בחקירת תהליך הריפוי, חווית טיפול אצל אביעד דוידוביץ'. התהליך אפשר לי להביא את עצמי להיכל ריפוי שבו החלקים השרופים בדי־אן־איי שלי שוקמו ושוחזרו על ידי ישויות אור, בעודי נוטלת חלק במחשבה מדומיינת שבה אני שוכבת על מיטת קריסטל. התהליך היה מהפנט, ממוקד ומלא בתמיכה. "לכל אדם יש תהליך ריפוי המתאים לו. מה שעברת הוא שלך. אדם אחר יעבור אולי תהליך ריפוי אחר, אגב תקשור עם ישויות האור המטפלות, צוות ההדרכה", אומר דוידוביץ'.

תהליך הריפוי שעברתי היה מותאם אישית לדי־אן־איי שלי. חוויתי רוגע, שלוה והבנה עמוקה של החלקים הדורשים "תיקון" אצלי. לא ידעתי לומר זאת במילים, אך איכשהו הדברים היו מובנים. כל חיינו אנחנו הולכים עם חלקים מסוימים של הנשמה שלנו בתוכנו, ולא תמיד הנשמה נמצאת בנו במאת האחוזים. תפקידנו הוא לאסוף את הרסיסים של הנשמה שלנו ולאחד אותה בתוך גוף אחד. כמה ימים לאחר הטיפול, חוויתי השראה גדולה ולפתע חלום גדול שנותר "במגירה" הלך והתממש, ונוצרו אמצעים ואפשרויות לביטוי. נדמה כי ריפוי הדי־אן־איי קשור במימוש העצמי האמיתי שלנו בחיים הנוכחיים ובהשפעתו על המציאות סביבנו.

טהורים ונקיים. בעבר, ההדרכה לא הבינה כי אפשר לעשות נזקים רציניים. באטלנטיס, השתמשו ביכולות האלה גם לטוב וגם לרע, ולכן הקהילה נכחדה. היה הרס והיא הושמדה בין היתר כי אנשיה לא ידעו לשלוט בכוחות שלהם". גם סן ז'רמן מתאר את הגסות ואת הטומאה שניכרו בפעילותם של אלכימאים. הם השתמשו ביכולות היצירה, המימוש והכוח הקדוש של החיים לסטיות מושחתות של הזיות פסיכדליות, סמים מסוכנים והפצת תוהו ובוהו בשם עקרון הנאורות והאידיאליזם. גורמים אלכימיים נוספים הם פיתוח כוחות התבונה במסגרת החוק האוניברסלי, בחירה בנתיב פעולה המבוסס על הידע החשוב הנמסר לנו והכרה במגבלות ידע האדם ובעליונות האלוהית שקיימת ברובנו, שיסייעו לנו בהגשמת הגורל האישי. אחד החוקים האלכימיים אומר כי השינוי הנכון יכול להתבצע ללא ידע מודע מראש על מהות השינוי הנדרש. זה דורש מאיתנו לסמוך ולבטוח כי יש ידע גבוה שפועל עמנו כדי לערוך את השינוי או כדבריו של סן ז'רמן: "האדם זכאי להיות בורא שותף עם האל - במימוש אלכימי של החסד והמתנות של רוח אלוהים, שיאפשר יכולת של אלכימי רוחני שמשולב יותר עם התכלית האוניברסלית".

אחריות בריפוי

המידעים על ריפוי הדי-אן-איי ממשיכים "לרדת" למטפלים, ורבים מהם משתמשים במידעים אלה בטיפולים השונים. יש כאן מתנה נהדרת שיש לעשות בה שימוש באחריות, ברגישות ובזהירות. זהו תהליך אלכימי, היכולת ליצור בתוך חומה אני מבינה זאת כאפשרות להביא את הכוחות הרוחניים שלנו ואת היכולות שצברנו לאורך גלגולים שלמים לתוך החיים עלי אדמות. אין ספק כי יש כאן בשורה גדולה ליצירת ריפוי ושינוי תודעתי באמצעות החומר, הגוף שלנו. ההתמרה של האנרגיה בתוך האדם היא שיוצרת טרנספורמציה אצלו

של האדם ומחדש את הטוהר המתוק של השיתוף המקורי שלו עם האל. "גורמי העיכוב העיקריים למימוש אמורים להיות מאותרים בתחום - היעדר הרמוניה בעולם הרגש, תחושת בדידות או נטישה ודימוי עצמי שלילי נמוך או חוסר ביטחון וספקנות".

שימוש טהור

אם כך, שינויים אלכימיים קשורים קשר הדוק במימוש ובמה שעלול להפריע לו להתרחש בחיינו. סן ז'רמן מתאר תהליך נפש-רוחני עמוק שנוגע לתודעה שלנו לגבי האפשרות של שינוי בתוכנו. ממש כמו שינוי התודעה שמגיע לצד ריפוי הדי-אן-איי. הוא מונה כמה גורמים אלכימיים חיוניים שתורמים להפיכתנו לישויות גבוהות שיכולות לממש, לשנות ולייצר טרנספורמציות בנו ובמציאות סביבנו. הגורם הראשון והחשוב מכול הוא האמונה. באמצעות כוח זה אנחנו מסוגלים להתקשר לשדות אנרגיה בלתי מוגבלים וליצור כל מימוש מופלא שנדרש באותו רגע - אם רק נשכנע את עצמנו ואת היקום שדרכנו נכונה. לצד זאת, יש אזהרה - יש צורך קוסמי להגן על סודות הבריאה מפני סקרנים; להגן על אוצרות הקודש באמצעות מערכת של מבחני קבלה. לא כל אחד יכול לממש את היכולת האלכימית שלו, אלא אם כן קיבל "אישור" קוסמי לעשות זאת. דוידוביץ' מספר כי בעבר אלכימאים היו בעלי יכולות על של שינוי חומר ואף ערכו ניסויים בדי-אן-איי האנושי. הם הגזימו ולקחו את המתנה הזאת לכיוונים שאינם לטובת הכלל. למשל, שיבוטים, הפיכת איברים או חיבור בין איברי אדם לאיברי בעל חיים. השימוש בדי-אן-איי היה לא נכון. "לכן, היום בודקים את מידת המוכנות של בני האנוש ליצור, לשנות ולהשתמש ביכולות שלהם", אומר דוידוביץ'. "מחזירים את היכולות האלה למי שהם

לתת לנוכחות הגדולה שאנחנו להיכנס ביתר שאת לתוך גופנו ולממש את החיים כרצוננו עלי אדמות? בספר "סן ז'רמן על אלכימיה", שכתבו **מרק ל' פרופט ואליזבט קליד פרופט**, נאמר כי כדי שמהוה ישתנה באישיות, משהו אחר צריך למות. המוות יכול להיות חיזוני - משהו בחיים החיצוניים, כמו פרידה מאדם יקר, או פנימי - משהו משמעותי שאדם ברא כחלק מהאישיות שלו יכול למות. עוד נאמר כי עדיפה האפשרות של "המוות הפנימי".

"מות האישיות הישנה והמעשים הישנים הוא כור ההיתוך של הניסוי הרוחני, האלכימי. לפיכך, אפשר לשנות את כל התנאים הבלתי רצויים בחיי האדם, ואדם יכול לעבור שינוי מהותי, ובסופו של דבר יתגלה כאיש חדש", נאמר בספר. לאורך כל חיינו קורים שינויים במבנה הגנטי שלנו ואיננו מודעים לכך. ואולם, מה קורה כשנצליח לבחור היכן במבנה הגנטי שלנו לעשות את השינוי? אנחנו אחראים לבחירת האלה. ממש כמו אדריכל, האני הגבוה שלנו משרטט את תכנית השינוי בתוכנו. אנחנו, הבורא, המחוברים לאנרגיית המקור, יכולים לעשות זאת במודע, בשיתוף פעולה ובשותפות עם האני הגבוה שבתוכנו. הספקנות והחרדה, על פי **הרוזן סן ז'רמן**, שעל פיו נכתב הספר, הן המונעות מאיתנו לממש את עצמנו. הן מוטמעות עמוק בתוכנו, במפגשים עם החיים או עם אנשים בחיינו. כיצד אפשר לשחרר אותנו מהן כדי לחיות את החיים כפי שאנחנו רוצים באמת לחיות אותם? "וכל איש נבון יקריב עצמו ללחצים של החוק הקדוש, שדורש ממנו לטהר את עצמו מהרגלים בלתי טהורים, שנובעים מאווילות מוסרית, מספקנות ומחרדה, שהם הגורם העיקרי שמונע מן האדם לממש את ייעודו".

זה מביא אותנו לתהליך השינוי עצמו, לאלכימיה. סן ז'רמן קורא לאלכימיה מדע השינוי המופלא, שמגשים את משאלות הלב העמוקות ביותר, מסדיר את עניינינו

סן ז'רמן קורא לאלכימיה מדע השינוי המופלא, שמגשים את משאלות הלב העמוקות ביותר, מסדיר את עניינינו של האדם ומחדש את הטוהר המתוק של השיתוף המקורי שלו עם האל. "גורמי העיכוב העיקריים למימוש אמורים להיות מאותרים בתחום - היעדר הרמוניה בעולם הרגש, תחושת בדידות או נטישה ודימוי עצמי שלילי נמוך או חוסר ביטחון וספקנות"

ההתמרה של האנרגיה
בתוך האדם היא שיוצרת
טרנספורמציה אצלו ובחיייו.
ואולם, יש בתהליך האלכימי
הזה צורך בלקיחת אחריות
גדולה מאוד. אם אכן הפעלנו
את ההסכמה שלנו לייצר
שינויים בתוכנו - עלינו ללמוד
להיות צנועים, להבין כי אנו
עובדים בשיתוף פעולה עם
כוחות ועם תדרים גבוהים
משלנו ולהגיע בלי כוונה סמויה
או אגו שמפעיל מניפולציות



הזאת מעוררת שאלות אתיות רבות באשר
ל"עריכה של האנושות" או "השבחה
גנטית לבני אדם".
אין ספק כי זה מוסיף לדאגה לגבי שאלת
האחריות האישית שלנו כמרפאים או
מדענים. היכן נחצה הגבול באשר לשינוי
שאנו מסוגלים לעשות במין האנושי,
בעצמנו? עד היכן "מותר" לנו לשתף
פעולה עם הבריאה בהפעלת מניפולציות
על הקוד הגנטי שהגענו עמו לעולם?
קיימת קריאה לדיון פילוסופי מעמיק
בשאלת הבריאה - עד כמה מותר, למי
ובאילו נסיבות? בד בבד, קיבלנו יכולות
עוצמתיות ונעשתה התקדמות נרחבת,
ולאיזו תכלית? האם נוכל להשתמש
ביכולות האלה כדי לשנות את העולם?
האם מוענקת לנו הרשות לעשות זאת?

ידי ג'ניפר דאודנה ועמנואל שרפנטייה.
הייחוד שלה הוא בעשיית שינוי מדויק
(לחתוך, להוציא ולהחליף) בדי־אן־איי
באמצעות תכנות פשוט, ממש כמו תיקון
שגיאה במסמך במחשב.
מתברר כי לתאים בגופנו יש יכולת זיהוי
שבירה בדי־אן־איי ותיקונה. הקריספר
עושה את זה באופן מלאכותי. השימוש בו
היום נעשה בבעלי חיים ובצמחים, בעיקר
בעכברים. אחת המניפולציות, למשל, היא
שינוי תאי צבע (עכברים שחורים ללבנים)
באופן כמעט מופתי בדיוק במקום
שתוכנן על ידי הקריספר.
העתיד של הטכנולוגיה הזאת הוא יישום
קליני באנשים חולים, אבל כמובן שיש
פוטנציאל גם לשיפור תכונות כגון חוזק
העצמות, גובה או צבע העיניים. ההמצאה

ובחיייו. ואולם, יש בתהליך האלכימי
הזה צורך בלקיחת אחריות גדולה
מאוד. ההקשבה הפנימית צריכה להיות
משמעותית בתהליך עצמו, ויש לעשות
שימוש אחראי ביכולות. התשובה אינה
להתעלם מהיכולת הזאת, אבל אם אכן
הפעלנו את ההסכמה שלנו לייצר שינויים
בתוכנו - עלינו ללמוד להיות צנועים,
להבין כי אנו עובדים בשיתוף פעולה
עם כוחות ועם תדרים גבוהים משלנו
ולהגיע בלי כוונה סמויה או אגו
שמפעיל מניפולציות.
גם המדע, בכוונה או בלי כוונה, עשה
קפיצת מדרגה משמעותית בהנדסה
הגנטית ובהפעלת מניפולציות על
הדי־אן־איי. טכנולוגיה חדשה לעריכת
הגנום בשם "CRISPR-Cas9" הומצאה על